

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В СУМСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СВ ВП № 4 (М. СУМИ)
вул. Степана Бандери, 11, м. Суми, 40009,

№ _____ На № _____ від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Суми

« 16 » лютого 2026 року

Заступник начальника СВ відділення поліція № 4 (м. Суми) Сумського РУП Головного управління Національної поліції в Сумській області капітан поліції Залозна Віолета Олександрівна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного 01.03.2022 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022200480000375, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 (в редакції Закону № 2341-III 05.04.2001) КК України та, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Ізгребіну В'ячеславу Миколайовичу
(російською: Изгребин Вячеслав Николаевич), 06.02.1992 року народження, уродженцю с. Алексено, Пошехонського району, Ярославської області Російської Федерації, громадянину Російської Федерації, проживаючому за адресою Російська Федерація, Московська область, Наро-Фомінський округ, смт. Калінінець, вул. Армійська, 238, кв. 3, -

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 (в редакції Закону № 2341-III 05.04.2001) КК України, тобто у відданні наказу на вчинення дій, які порушують закони та звичаї війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, яке поєднане з

умисним вбивством, зокрема в цілеспрямованому нападі на цивільний об'єкт, який не є військовою ціллю, поєднаного з умисним вбивством людини,

Стислий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється
Ізгребін В'ячеслав Миколайович:

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої спеціальної воєнної операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення зс рф, інших збройних формувань рф та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, зс рф, співробітники силових відомств та спецслужб рф, інші збройні формування рф та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань, шляхом збройної агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України через державний кордон, увійшовши з боку рф, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, після чого здійснили військову окупацію частини території України.

24 лютого 2022 року Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії російської федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції

про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Відповідно до вимог ст. 2 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12.08.1949 про захист жертв війни» від 03.07.1954, ця Конвенція, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно ч. 1 ст. 4 зазначеної Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ст. 6 зазначеної Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2-й цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Згідно ст. 13 зазначеної Конвенції, положення частини II цієї Конвенції щодо загального захисту населення від деяких наслідків війни стосуються всього населення країн, які перебувають у конфлікті, без будь-якої дискримінації за ознакою, зокрема, раси, національності, релігійних або політичних переконань, і спрямовані на полегшення страждань, спричинених війною.

Відповідно до ст. 27 зазначеної Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Крім того, відповідно до ст. 48 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977 (далі – ДП I) для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

Згідно вимог ст. 50 ДП I цивільною особою є будь-яка особа, що не належить до жодної з категорій осіб, зазначених у статті 4 А, 1, 2, 3 та 6 Третьої конвенції (995_153) та у ст. 43 цього Протоколу. У разі сумніву щодо того, чи є яка-небудь особа цивільною особою, вона вважається цивільною особою. Цивільне населення складається з усіх осіб, які є цивільними особами. Присутність серед цивільного населення окремих осіб, які не підпадають під

визначення цивільних осіб, не позбавляє це населення його цивільного характеру.

Статтею 51 Протоколу I визначено, що цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено напади, не спрямовані на конкретні воєнні об'єкти. Напади невивіркового характеру заборонено, зокрема: напади, не спрямовані на конкретні воєнні об'єкти; напади, при яких застосовуються методи або засоби ведення воєнних дій, які не можуть бути спрямовані на конкретні воєнні об'єкти; напади, при яких застосовуються методи або засоби ведення воєнних дій, наслідки яких не можуть бути обмежені, як це вимагається згідно з цим Протоколом, і які, таким чином, у кожному такому випадку поразяють воєнні об'єкти й цивільних осіб або цивільні об'єкти, не розрізняючи їх.

Згідно вимог ст. 52 ДП I цивільні об'єкти не повинні бути об'єктом нападу або репресалій. Цивільними об'єктами є всі ті об'єкти, які не є воєнними об'єктами, як вони визначені в пункті. Воєнні об'єкти обмежуються тими об'єктами, які через свій характер, розміщення, призначення або використання вносять ефективний вклад у воєнні дії і повне або часткове руйнування, захоплення чи нейтралізація яких за існуючих у даний момент обставин дає явну воєнну перевагу. У разі сумніву в тому, чи не використовується об'єкт, який звичайно призначений для цивільних цілей, наприклад, місце відправлення культу, житловий будинок чи інші житлові будови або школа, для ефективної підтримки воєнних дій, передбачається, що такий об'єкт використовується в цивільних цілях.

Статтею 57 Протоколу I визначено, що ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення вживають усіх практично можливих запобіжних заходів при виборі засобів і методів нападу з тим, щоб уникнути випадкових втрат життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і випадкової шкоди цивільним об'єктам і, в усякому випадку, звести їх до мінімуму; утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати.

Відповідно до п. «а» ч. 3 ст. 85 ДП I перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об'єкт нападу є серйозним порушенням цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне на порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного пошкодження чи шкоди здоров'ю.

Згідно ст. 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є Додатком до IV Конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, забороняється будь-яким способом атакувати чи бомбардувати незахищені міста, селища, житлові будинки чи споруди.

Крім того, ст. 8(2)(a)(i) Римського статуту Міжнародного кримінального суду до переліку воєнних злочинів віднесено умисне вбивство, ст. 8(2)(b)(i) Римського статуту Міжнародного кримінального суду - умисне спрямування нападів на окремих цивільних осіб, що не беруть безпосередньої участі у воєнних діях, ст. 8(2)(b)(ii) та ст. 8(2)(b)(v) Римського статуту Міжнародного кримінального суду - умисне спрямування нападів на цивільні об'єкти, тобто об'єкти, що не є військовими цілями, та напад на незахищені й такі, що не є військовими цілями, міста, села, помешкання або будівлі чи їх обстріл із застосуванням будь-яких засобів відповідно.

24 лютого 2022 року після оголошення президентом рф про початок «спеціальної воєнної операції», військові підрозділи, підконтрольні рф, перетнули російсько-український кордон та розпочали вторгнення на територію України. Цього ж дня військовослужбовці зс рф розпочали напади на Сили оборони України, а також цивільні об'єкти та цивільне населення на території Сумської області.

Одним із підрозділів, який залучений зс рф до вторгнення в Україну, є 1-й танковий полк 2-ої мотострілецької дивізії 1-ої танкової армії західного військового округу збройних сил російської федерації (в/ч 58198). Командиром полку на момент вторгнення був громадянин рф Лапін Д.О.

Вищезазначений підрозділ на момент вторгнення був укомплектований автомобільною, броньованою технікою, а також танками Т-72.

Військовослужбовець збройних сил рф старший сержант Ізгребін В'ячеслав Миколайович на момент вторгнення проходив військову службу у військовій частині 58198 на посаді командира танку взводу зв'язку 2-го танкового батальйону 1 танкового полку 2-ої мотострілецької дивізії 1-ої танкової армії західного військового округу збройних сил російської федерації (далі – 1 тп).

Командир танка в збройних силах рф відповідає за вмиле управління екіпажем, виконання бойових завдань, технічний стан танка, а також за морально-психологічний стан та дисципліну підлеглих.

Командуванням 1 тп Ізгребіну В.М. та іншим невстановленим військовослужбовцям полку доручено безпосереднє ведення бойових дій у складі підрозділу, а саме здійснення, із застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння, вогневого ураження військових цілей на території України.

Так, Ізгребін В.М., будучи задіяним до здійснення повномасштабного збройного наступу зс рф на територію України, 24.02.2022 на закріпленому за ним танку Т-72, спільно з очолюваним ним екіпажем вказаного танку, до якого входили невстановлені механік-водій та навідник-оператор, на виконання наказу командування полку щодо участі у бойових діях на території України, перетнув державний кордон України на ділянці кордону в межах Сумської області зі сторони рф та приблизно з 16:00 год. 27.02.2022 (більш точний час під час досудового розслідування не встановлений) перебував на території Нижньосироватської територіальної громади Сумського району Сумської

області, а саме польових дорогах між селами Гірне та Ополонське Сумського району.

Надалі, перебуваючи на вищевказаній ділянці місцевості, що між населеними пунктами Гірне та Ополонське Сумського району, Ізгребін В.М., діючи умисно, з метою залякування місцевого населення с. Старе Село Сумського району та заподіяння їм непоправної майнової шкоди, а також на виконання відповідного наказу своїх військових командирів, неодноразово віддавав членам очолюваного ним екіпажу танку накази про здійснення обстрілу житлового будинку, який є об'єктом цивільної інфраструктури с. Старе Село, не є військовою ціллю та не використовується для військових потреб.

Так, Ізгребін В.М., будучи обізнаним з нормами міжнародного гуманітарного права, зокрема положеннями Женевських конвенцій від 12.08.1949 та додатковими протоколами до них, діючи умисно, в порушення вимог ст.ст. 16, 18, Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст.ст. 25-27 Гаазького положення про закони і звичаї війни на суходолі, затвердженого IV Конвенцією про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, ст. 12 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів, від 08.06.1977, з особистих невстановлених мотивів, з метою заподіяння об'єкту цивільної інфраструктури - домоволодінню, яке не використовувалося для військових цілей, невизначеної шкоди, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій та передбачаючи можливість настання тяжких наслідків, у вигляді загибелі цивільного населення та руйнування домоволодіння місцевого цивільного населення, усвідомлюючи, що напад здійснюється на домоволодіння, у якому перебувають цивільні особи, не володіючи інформацією про використання вказаного домоволодіння підрозділами Збройних Сил України та інших військових формувань України, 27.02.2022 приблизно о 16 год. 00 хв. (більш точний час під час досудового розслідування не встановлено), здійснюючи командування екіпажем танка Т-72, перебуваючи на території польових доріг між селами Гірне та Ополонське Сумського району, віддав екіпажу наказ про здійснення прицільного пострілу зі 125-мм гармати вказаного танку по домоволодінню № 50 по вул. Гірна в с. Старе село Сумського району, внаслідок чого відбулося влучання в землю схилу, на якому розташоване вказане домоволодіння, на відстані приблизно 59,06 метрів та відповідно детонація вибухового пристрою військового призначення – бойового припасу.

Не зупинившись на досягнутому, Ізгребін В.М., змінивши кут наведення танкової гармати, здійснюючи командування екіпажем танка Т-72, перебуваючи на території польових доріг між селами Гірне та Ополонське Сумського району, одразу після першого пострілу, повторно віддав екіпажу наказ про здійснення другого прицільного пострілу зі 125-мм гармати вказаного танку по домоволодінню № 50 по вул. Гірна в с. Старе село Сумського району, внаслідок чого відбулося влучання в землю під воротами вказаного домоволодіння та відповідно детонація вибухового пристрою військового призначення – бойового припасу.

Зазначені накази Ізгребіна В.М. оператором-наводчиком екіпажу танка виконані та внаслідок здійснених на його виконання двох пострілів з танкової гармати пошкоджено домоволодіння № 50 по вул. Гірна в с. Старе село Сумського району, яке є об'єктом цивільної інфраструктури, не використовувалося для військових цілей, у якому на час обстрілів перебували цивільні особи.

Місцевий мешканець (цивільна особа) Лисенко Володимир Григорович, 17.02.1961 р.н., який у момент обстрілу перебував біля воріт вказаного домоволодіння, загинув від отриманої травми грудної клітки, черевної порожнини та заочеревинного простору, а саме в результаті детонації 125-мм танкового осколково-фугасного снаряду після другого влучання по вищезазначеному домоволодінню.

Водночас Ізгребін В.М. та інші члени екіпажу танку усвідомлювали, що Лисенко В.Г. є цивільною особою у розумінні ст. 50 ДП І, тобто особою, яка перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права.

Таким чином, військовослужбовець зс рф Ізгребін В.М., діючи умисно, в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, у порушення вимог ст. ст. 48, 51, 52, 57, 85 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І), ст. 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є Додатком до IV Конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 вчинив порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, яке полягало у відданні наказу на вчинення дій, які порушують закони та звичаї війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, яке поєднане з умисним вбивством, зокрема в цілеспрямованому нападі на цивільний об'єкт, який не є військовою ціллю, поєднаного з умисним вбивством людини.

На підставі вищевикладеного, у зв'язку із вчиненням вказаних умисних протиправних дій, Ізгребін В'ячеслав Миколайович обґрунтовано підозрюється у відданні наказу на вчинення дій, які порушують закони та звичаї війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, яке поєднане з умисним вбивством, тобто вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 (в редакції Закону № 2341-III 05.04.2001) КК України.

Заступник начальника СВ ВП № 4 (м. Суми)
Сумського РУП ГУНП в Сумській області
капітан поліції

Віолета ЗАЛОЗНА

«ПОГОДЖЕНО»
Керівник Сумської окружної прокуратури

Сергій ТАРАНУШИЧ

Про підозру мені повідомлено, копія повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені.

Одночасно роз'яснено, що відповідно до ст. 63 Конституції України, ст.ст. 18, 20, 42, 224 КПК України, Закону України «Про безоплатну правову допомогу» я маю право:

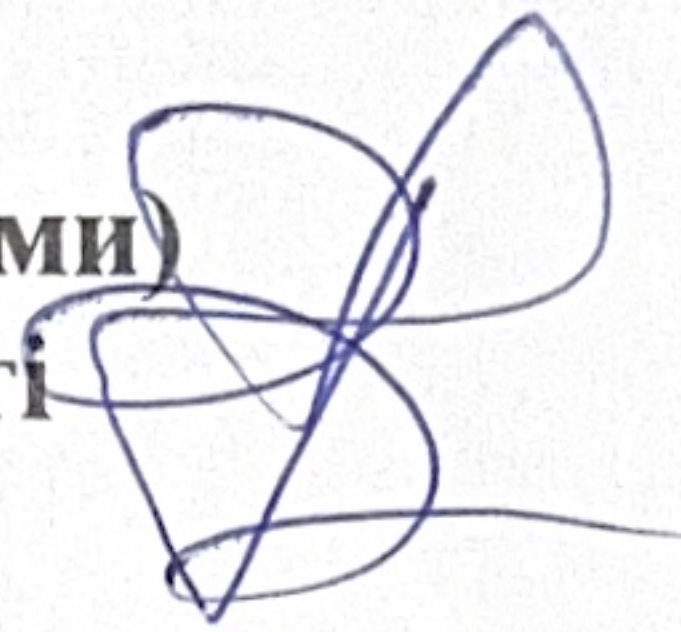
- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення мене підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти мене або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких я беру участь;
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою я володію, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави;
- 19) використовувати під час допиту власні документи і нотатки;
- 20) викласти свої показання власноруч;
- 21) не відповідати на запитання з приводу тих обставин, щодо надання яких є пряма заборона у законі (таємниця сповіді, лікарська таємниця, професійна таємниця захисника тощо) або які можуть стати підставою для підозри, обвинувачення у вчиненні мною, близькими родичами чи членами моєї сім'ї кримінального правопорушення;

22) оскаржувати повідомлення слідчого, прокурора про підозру після спливу двох місяців з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину, але не пізніше закриття прокурором кримінального провадження або звернення до суду з обвинувальним актом.

Підозрюваний _____
« _____ » год. « _____ » хв. « _____ » _____ 2026 року

Захисник : _____
« _____ » год. « _____ » хв. « _____ » _____ 2026 року

Повідомлення про підозру вручив:
Заступник начальника СВ ВП № 4 (м. Суми)
Сумського РУП ГУНП в Сумській області
капітан поліції

Віолета ЗАЛОЗНА